Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ipa illa infinitas potens palma ac pu
gillo adprehendente concluderet. Sed ut
in hys cunctis originibus caturum
deus intra extraq; et supeminens et
intern' idem cum fusis et ifusus in
osa noscere cū et palma pugillo qz cō
tinens potestate nature exteriorus os
tenderet et thronus et scabellū substan
tia esse ut interno exterior monstraret.
cū exteriora sua interior insidens · ipse
rursum exterior interna concluderet.
atq; ita totus ipe intra extra q se con
tinens neq; infinitus abesset a cūctis.
neq; cunctis ei qui infinitu ē nō messet
Hys igit religiosissimis de deo opi
nionibus ueri studio detentus ani
mus delectabat. Neq; enī aliud quid
dignū deo esse arbitrabat. qz ita
eū ultra intelligentias rer esse ut
mgnitū se ad aliquē psiptē liceret opi
nionis modū mens ifinitu ptend'
ret in tantū omem psecutus se natē
infinitate infinitus immoderate
etnitatis excederet Od' cū a nobis
pie intelligeret. tū apheta hec ita
dicente manifeste confirmabatur
Quo ibo a spū tuo. a' a facie tua fugi
am. Si ascendero in celū tu illic es.
et si descendero i infernū et ibi ades
Si sumpsero pennas meas ante lucē.
et habitauero i postremis maris
Etenī illic manu tua deduet me et
tenebit me dextera tua Nullu sine deo
neq; ullus non in deo locus ē In cel'
ē in inferno ē. ultra maria est. in est
interior excedit exterior Ita cū habet
atq; habet. neq; in aliq est ipe neq; nō
i omnib ē Quamq; igit optime
hui atq; inexplicabil' intelligentie
sensu animu gauderet. q hanc in
parente suo et creatore immense
eternitatis. infinitate uenerarer.
tamen studio ad hanc intentiore ipa
illa infinitū etnū dū sui specie efrenat.
ut una manu scriptū timensitatem
i aliquo pulchre intelligentie esse
opinaret. ornatu q' cū religiosa
mens in ambe altitudinis sue g cluderet.
erore hūc de deo pulcherime sentencie
modū phetias uoab apehendit De
magnitudine eū opeū et pulchritu
dine creaturū cōsequent generēcōnū
conditor conspicat Magnior creator in
maximus est. et pulchrior conditor
i pulcherrimus est Et cū sensū ipm sup
grediat opentio. omem tamen sensū
longe necesse est excedat opentor Pul
chrū itaq; celū aer terra maria et v
nuisitas omis est. que ex ornatu suo
ut eā gratis placet digne Kocomoc
idest mundus mancipari uidet. Sed
si hanc ipam rer pulchritudine ita
sensus naturali metit instinctu. ut e
tiam i quatrimda noluerū ac penidū
acidit specie. ut dū infra sentenā sex
mo est. sensus tū idipm intelligēs nō
eloquat. Quod tamen tursū dum sex
mo omis ex sensu ē sensus sibi ipe loqt
intelligens Nomine hui ipi pulch
tudinis dūnū necesse est totius pul
chritudinis esse pulcherrimū intel
ligi. ut cū etiū ornatus siu species sen
sum intelligentie omnis effugiat. opi
nione tamen intelligentie sensu nō
relinqt ornatu Itaq; ita pulchrim
deus est confitendu ut neq; intra sen
tenā sit intelligendi. neq; ext intelli
gentiā sentendi Hys itaq; pie opinu
omis atq; doctrine studius animu im
butus. in secessu quodā ac specula pul
cherima hui sentencie tiquiescebat.
nō sibi relictū qtū aliud a natura sua
intelligens. i quo maius offitū pīnte
conditori suo minus ne posset. qz ut
tantū eū esse intelligeret. qtū et intel'
ligi non potest et pt credi. dū intelligē
tiam ea fides sibi necessarie re-ligio
nis assumit et infinitus etne pīntis
excedit Siberat autē hys omibus
naturalis ad hunc sensus. ut pietatis
pfessione spes aliqua interrupte be
atitudinis aleret. qz sū de deo opinio
et bonu mores qdā uictis militie
stipendio meerent. Neq; ei fructus
aliquis esset bene de deo opinari. cū
omem sensū mors perimeret. et oc